

отпадналите се вписват задължително в нарочно създаден регистър с пълни данни за тези деца. Той ще функционира на общинско, областно и национално ниво и може да носи наименованието „Национална информационна система на неприбраните и отпадналите от училище деца“. Чрез такава информационна система ще се проследява движението и местонахождението на всяко дете, необхванато от образователната ни система, но подлежащо на задължително обучение. Отговорността за това ще носят общините, а контролът ще принадлежи на РИО и МОН.

1.3.2. Учителите в учебните заведения и техните помощници

Учителите от ромското училище запазват работните си места при положение, че остава непроменен броят на учениците, на които преподават. Техните часове през седмицата се формират така, че да могат спокойно да изпълняват професионалните си ангажменти, независимо че ще им се налага да попълват своя норматив, като преподават в две различни сгради (ромското и приемното училище), отстоящи на известно разстояние. Това важи особено за учителите по различните учебни предмети в средния курс.

Със смесването на ромски с български и други неромски деца от едно населено място под един училищен покрив учителите ще изпитат на собствения си гръб дефицита от непознаване на механизмите за преподаване в многоетническа и многокултурна среда. Едновременно с това те ще осъзнаят невъзможността да бъдат максимално полезни на ромските деца поради непознаване на ромските културни традиции и собствените си предразсъдъци към ромите. Тези дефицити в подготовката им може да се преодолеят по три начина:

1. Всички студенти, които се обучават за учители в българските университети, задължително трябва да изучават дисциплина, която да ги запознава със същността на интеркултурното образование и механизмите за преподаване в многокултурна среда. За желаещите да се специализират в обучението на ромските деца университетите трябва да разкрият специалностите „Предучилищна и начално-училищна педагогика с ромски език“ за учители, които ще преподават в тази възраст, и „Ромистика“ или „Ромология“ за учителите, които ще преподават в средния и горния курс на обучение.
2. Учителите, които вече са завършили университетското си образование, но нямат този вид подготовка, могат да бъдат насочвани към магистърска степен по изброените по-горе специалности. Тяхната допълнителна квалификация да бъде обвързана с „Наредбата на МОН за условията за повишаване квалификацията на педагогическите кадри в системата на народната просвета и реда за придобиване на професионално-квалификационни степени“. Така те ще имат и материален стимул за своя труд.

Едновременно с това всички учители, които работят с ромски деца в групите и класовете си, трябва да имат възможност да поддържат и да повишават своята краткосрочна квалификация и на регионално равнище. Това може да става в сега създаваните Центрове за образователни услуги и квалификация (ЦОУК) в областните центрове, които са под прякото ръководство на МОН. Към всеки ЦОУК трябва да бъдат прикрепени поне по едно базово приемно училище